

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-270/17-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Fedore Lovričević-Stojanović, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojega zastupa
putem generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radu prisilnog izvršenja rješenja, na sjednici vijeća održanoj 6. prosinca 2018.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/15-01/71, urbroj: 376-04/17-35 od 14. rujna 2017.

II Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Tuženik je donio citirano rješenje o prisilnom izvršenju kojim je utvrdio da Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, 10110 Zagreb, nije postupio po točki II rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/15-01/71, urbroj: 376-04/16-12, od 16. ožujka 2016., kao ni po rješenju o prisilnom izvršenju klasa: UP/I-344-07/15-01/71, urbroj: 376-04/16-28 od 31. listopada 2016. (I točka izreke). U II točki izreke osporavanog rješenja odlučeno je da se odgovornoj osobi u Trgovačkom društvu iz točke I,

izriče novčana kazna u iznosu od 100.000,00 kn (sto tisuća kuna) te joj se nalaže u roku 8 dana od primitka ovoga rješenja platiti navedeni novčani iznos na žiro račun Državnog proračuna br. HR121001005-1863000160, model HR68, poziv na broj odobrenja: 6092-83164772986, i u istom roku dostaviti inspektoru dokaz o izvršenoj isplati. Hrvatskome Telekomu d.d. naloženo je odmah po zaprimanju ovoga rješenja, postupiti po točki II rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/15-01/71, urbroj: 376-04/16-12 od 16. ožujka 2016. Ukoliko Hrvatski Telekom d.d. ne postupi u skladu s točkom III izreke ovoga rješenja u ostavljenom roku, inspektor elektroničkih komunikacija izreći će odgovornoj osobi izvršenika novčanu kaznu u iznosu od 200.000,00 kn (dvije stotine tisuća kuna). U slučaju daljnjeg neizvršenja obveze bit će izrečena novčana kazna u dvostrukom iznosu (IV točka izreke).

Tužitelj je protiv uvodno označenog rješenja podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. U bitnome navodi da ga je tuženik dopisom od 31. svibnja 2017. pozvao na dostavu očitovanja o ponudi koju je tužitelj nudio na području sjeverozapadne Hrvatske.

Navodi kako se na to uredno očitovao tuženiku dana 6. lipnja 2017. Međutim, nakon spomenutog očitovanja, bez da ga se dodatno upoznao s utvrđenim činjeničnim stanjem i izvedenim zaključcima, tužitelj je dana 15. rujna 2017. zaprimio pobijano rješenje. Smatra kako je u svemu postupao zakonito i u skladu sa regulatornom obvezom nadzora cijena i vođenja troškovnog računovodstva. Ističe kako je već dopisom od 23. prosinca 2015. obavijestio tuženika o uvođenju promotivne ponude na Halo Non stop + tarifnoj opciji u paketima MAX2 L, MAX3 M+, MAX3 L, MAX3 HBO, Ultra MAX3 L i Ultra MAX3 M/L HBO. Unatoč tomu, u pobijanom rješenju tuženik tvrdi da ga tužitelj nikada nije obavijestio o tome da bi Halo Non stop + tarifna opcija bila dostupna na svim paketima koje je tužitelj u danom trenutku imao u svojoj ponudi. Zaključak tuženika smatra netočnim i u tom pravcu dostavlja uz tužbu svoje dopise upućivane tuženiku. U osnovi smatra kako je ih svih dokaza vidljivo da je obavijestio tuženika o primjeni promotivne ponude za Halo Non stop + tarifne opcije na svim paketima. Ističe da je napisao kako je određena opcija dostupna na svim paketima, a što znači da nije ništa skrivao od tuženika kao regulatora niti je nudio neke ponude o kojima ga ne bi obavijestio ili koje ne bi bile troškovno usmjerene. Tužitelj navodi kako nije proizveo nikakve poremećaje na tržištu niti izazvao štetu ostalim operatorima ili korisnicima. Posebno ističe kako je prije donošenja pobijanog rješenja trebao biti upoznat s činjenicom zbog koje je u konačnosti kažnjen, kako bi se o istoj mogao dodatno očitovati. Uskraćivanjem ove mogućnosti tužitelju, tuženik je postupio protivno odredbi članka 52. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09., dalje u tekstu: ZUP) i članka 17. stavka 5. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje u tekstu: ZEK). Smatra nadalje da postoje i drugi postupovni propusti na strani tuženika s obzirom da je pobijano rješenje doneseno preuranjeno i da je tuženik prilikom njegova donošenja postupio protivno odredbama članaka 139. a u svezi s člankom 142. ZUP-a. Slijedom svega navedenoga u tužbi, tužitelj predlaže Sudu da tužbeni zahtjev usvoji i poništi pobijano citirano rješenje.

U odgovoru na tužbu tuženik predlaže ovome Sudu odbaciti tužbeni zahtjev kao nepravodobno podnesen. Međutim, navodi da, ukoliko Sud ocijeni da su ispunjene pretpostavke za vođenje upravnog spora, odgovara kako slijedi: inspektor elektroničkih komunikacija tuženika je 16. ožujka 2016. donio rješenje kojim je utvrdio da je tužitelj prekršio regulatornu obvezu nadzora cijena i vođenja troškovnog računovodstva određenu mu na tržištu veleprodajnog središnjeg pristupa koji se pruža na fiksnoj lokaciji za proizvode za masovno tržište, te mu je, između ostaloga, zabranio daljnje nudenje, ugovaranje i pružanje usluga po cijenama i uvjetima koje prethodno nije dostavio tuženiku. Napominje da je potonje rješenje potvrđeno presudom Visokog upravnog suda broj: UsII-53/16-7. Ističe kako tužitelj nije postupio ni po spomenutom rješenju od 16. ožujka 2016., niti daljnjem rješenju od 4. srpnja 2016. Prije osporavanog rješenja u ovom upravnom sporu, tuženik je već donio rješenje o prisilnom izvršenju od 31. listopada 2016. Konačno, osporavano rješenje je doneseno 14. rujna 2017. nakon što je inspektor HAKOM-a postupajući po predstavi društva utvrdio da tužitelj ponovno nije postupio po točki II prvo navedenoga rješenja od 16. ožujka 2016., kao ni po rješenju o prisilnom izvršenju toga rješenja od 31. listopada 2016. već je i dalje nudio usluge po cijenama i uvjetima koje prethodno nije dostavio tuženiku. Zbog svega toga opetovano je doneseno rješenje o prisilnom izvršenju koje se pobija predmetnom tužbom. Napominje nadalje da među strankama nije sporno da je tužitelj dopisom od 23. prosinca 2015. obavijestio tuženika o uvođenju promotivne ponude na Halo Non stop + tarifnoj opciji na paketima MAX2 L, MAX3 M+, MAX3 L, MAX3 HBO, Ultra MAX3 L i Ultra MAX3 M/L i HBO. Ono što je sporno je pitanje je li tužitelj, sukladno regulatornoj obvezi nadzora cijena i vođenja

troškovnog računovodstva, obavijestio tuženika o uvođenju promotivne ponude na Halo Non stop + tarifnoj opciji na paketima MAX2 XS i MAX3 Start, a koji paketi čine polazne komponente za MAX 2 PAKET i MAX 3 PAKET, koje je tužitelj ponudio

Činjenica je da tužitelj nikad nije dostavio tuženiku obavijest takvog sadržaja pa je upravo zbog te okolnosti tuženik i donio osporavano rješenje. Napominje kako u svakom od naknadnih dopisa, na koje se poziva tužitelj, obavještava tuženika o produljenju promotivnih ponuda o kojima je obavijestio tuženika dopisom od 23. prosinca 2015. Ističe kako je po prirodi stvari jasno kako se može produljiti samo ona promotivna ponuda koja je prethodno uvedena, dakle koja postoji. Stoga tuženik smatra da nije pogrešno shvatio tužiteljeve dopise o produljenju promotivne ponude. Naime, dopisi tužitelja nose naziv: „Obavijest o produljenju promotivnih ponuda u nepokretnoj mreži Hrvatskog Telekoma d.d.“ i takove obavijesti ne mogu predstavljati obavijest o *proširenju* promotivnih ponuda tim više što to nigdje u dopisu nije ni napisano. Slijedom svega navedenoga, tuženik smatra kako je evidentno da je tužitelj nudio pakete po cijenama koje prethodno nisu bile dostavljene na uvid tuženiku te je svjesno kršio regulatornu obvezu i sada pokušava opravdati svoje ponašanje pogrešnom interpretacijom njegove obavijesti od strane tuženika. Smatra da svojim rješenjem nije povrijedio odredbe ZUP-a niti ZEK-a, pa s obzirom na sve izneseno predlaže Sudu da tužbu odbije temeljem članka 57. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužba je podnesena pravodobno.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Presudom ovoga Suda poslovni broj: UsII-53/16-7 od 1. prosinca 2016. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja protiv naprijed citiranoga rješenja tuženika od 16. ožujka 2016., kojim je bilo utvrđeno da je Hrvatski Telekom d.d. prekršio regulatornu obvezu nadzora cijena i vođenja troškova računovodstva određenu na tržištu veleprodajnog središnjeg pristupa koji se pruža na fiksnoj lokaciji za proizvode za masovno tržište, jer je ponudio sklapanje ugovora uz obvezno minimalno trajanje ugovora od 24 mjeseca za paket MAX3 XS po cijeni od 200,00 kn mjesečno uz neograničene razgovore u fiksnoj mreži po cijeni od 9,50 kn mjesečno (daljnji tekst se izostavlja kao nepotreban), a da prethodno nije opisano maloprodajnu cijenu dostavio tuženiku najmanje 30 dana prije njezine objave. Potonje navedenom rješenju tuženika bilo je zabranjeno svako daljnje nuđenje, ugovaranje i pružanje usluga pod cijenama i uvjetima koje HT (ovdje: tužitelj) nije prethodno dostavio tuženiku (II točka izreke toga rješenja). Ujedno je tužitelju bilo naloženo da raskine sve pretplatničke ugovore sklopljene po maloprodajnim cijenama koje prethodno nisu bile dostavljene HAKOM-u (ovdje tuženiku) 30 dana prije njihove objave, odnosno 8 dana prije njihove objave, ako se radi o cijenama objavljenim nakon 1. prosinca 2015. (III točka izreke navedenoga rješenja).

Sud je u potonje navedenoj presudi ustvrdio da je tužitelj kršio regulatorne obveze, pa je stoga inspektor tuženika sukladno odredbi članka 112. stavka 1. točke 20. ZEK-a zabranio tužitelju svako daljnje nuđenje, ugovaranje i pružanje usluga pod cijenama i uvjetima koje tužitelj nije prethodno dostavio na uvid tuženiku. Sud je također iskazao shvaćanje da se davanje dodatnog popusta pojedinim korisnicima mimo cjenika dostavljenih tuženiku ozbiljno krši tržišno natjecanje na štetu svih konkurenata na tržištu. Konačno, Sud je zaključio kako se nuđenje cijena odnosno pogodnosti koje nisu dostavljene na uvid regulatoru (ovdje tuženiku) mogu smatrati kršenjem regulatorne obveze u smislu mjerodavnih odredaba ZEK-a.

S obzirom da tužitelj nije postupao u skladu s II. točkom izreke kronološki prvog rješenja u predmetnoj stvari: od 16. ožujka 2016., doneseno je rješenje o izvršenju od 4.

srpnja 2016., kao i daljnje rješenje o prisilnom izvršenju od 31. listopada 2016., koje je prethodilo osporenom rješenju.

Iz dostupnih podataka spisa ne nalazi se da je tužitelj pokretao upravne sporove protiv zadnje navedenih rješenja: rješenja o izvršenju od 4. srpnja 2016. kao ni rješenja o prisilnom izvršenju od 31. listopada 2016.

Analizom podataka predmetne upravne stvari, svih navoda tužitelja kao i tuženika u odgovoru na tužbu, ovaj Sud je mišljenja da tužitelj nije postupao po regulatornim obvezama koje proizlaze iz odredaba ZEK-a, a što je već bilo utvrđeno presudom ovoga Suda broj UsII-53/16-7 od 1. prosinca 2016. U konkretnom slučaju iz svih dopisa dostavljenih uz tužbu poglavito onih koji sadržavaju obavijesti o *produljenju promotivnih ponuda u nepokretnoj mreži Hrvatskog Telekom d.d.* i u kojima se spominju paketi MAX 2 XS i MAX 3 Start ne bi se moglo zaključiti da predstavljaju obavijesti o proširenju promotivnih ponuda. Proizlazi u konačnici da tužitelj (opetovano) u odnosu na spomenute pakete nije dostavio tuženiku na uvid cijene i uvjete svojih ponuda.

Navod tužitelja u tužbi kako je prije donošenja pobijanoga rješenja trebao biti upoznat s činjenicom zbog koje je u konačnici kažnjen kako bi se o istoj mogao dodatno očitovati, pa da je time tuženik postupio protivno odredbi članka 52. ZUP-a i članka 17. stavka 5. ZEK-a, s obzirom na izloženi tijek rješavanja, ovaj Sud ocjenjuje neosnovanim.

Slijedom izloženoga, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a presudio kao u izreci. Odluka o objavi presude temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 6. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća
Fedora Lovričević-Stojanović, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	31.12.2018. 9:57:15		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/17-01/103	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-18-3	Spis	0	

